

% meer dan de uitgaven en de gebruikelijke 11.000 kisten staafkoper die zijn ingekocht. Er is geen plaatkoper aangevoerd, omdat het bestuur de f 82,16,- de 120 lb voor koper van de gewenste dunte te duur vond. In plaats daarvan kon het Japanse bestuur staafkoper leveren.

MALAKKA

[fol. 1581] De vorige berichten zijn te vinden in de brieven van 10 mei en 18 oktober 1763. Uit Malakka kwamen brieven van 14 oktober, 16 november, 24 december 1762, en van 29 maart 1763 binnen. Daarop is op 14 juli 1763 geantwoord. Er kwam ook nog een brief van 17 oktober 1763 aan, die nog niet werd beantwoord. Dit jaar is voor een waarde van f 10.866 uit Malakka aangevoerd. Het bestond uit: 294.092 lb tin, waarvan 192.550½ lb in blokken en 101.541½ lb in inktkokers, 850 lb gele aarde en 39 stuks divers masthout en rondhout, alsmede diverse onbruikbare wapens en andere goederen. Met de bark Zeepaard en het schip Huis te Manpad is daarheen gezonden voor een waarde van f 307581. Het bestond uit 60.000 nieuwe ronde realen van achten, 102 stuks groene Suratse zijden patholen, [fol. 1582] 100 stuks Nangkings linnen, 10 stuks Bengaalse hammans, 10 stuks beschilderde Coromandelse siisen, 10 stuks Bengaalse douriassen, 80 stuks gewone Coromandelse gebleekte guinees, 120 stuks grove Suratse niquaniassen, alsmede enige levensmiddelen en andere benodigdheden. Over schepen en vaartuigen valt te melden dat de Huis te Manpad in het voorjaar behouden uit Malakka is teruggekomen. In september vertrok het weer daarheen, voorzien van een lastpoort om masthouten naar Batavia te vervoeren. Bovendien keerden de barken Kaaskoper, Vrijheid en Zeepaard, met de roeigalei en de pantjalang Standvastigheid vandaar terug. Het bestuur te Malakka beschikt dus slechts over de pantjalangs Rustenburg en Buitenzorg. De Kaaskoper is bij besluit van 15 november 1763 als geheel versleten voor de sloop verkocht. Dat is ook met de roeigalei en de Standvastigheid geschied, nadat de laatste nog naar Palembang was geweest. In plaats van de Kaaskoper is de weerbare en sterke bark Zeepaard [fol. 1583] naar Malakka gezonden. Maar het besluit van 16 mei de sloep te sturen waarom was verzocht, kon wegens gebrek aan een deugdelijk exemplaar niet worden uitgevoerd. Over in- en afschrijvingen, belastingen en vergoedingen werd in de generale missive van verleden jaar gemeld dat het vaartuig en de goederen, die aan pakhuismeester De Wend toebehoorden en die door Radja Mahmud in 1759 waren buitgemaakt, op rsd 915 begroot waren. De afdoening was aan het bestuur opgedragen. Het bestuur heeft in een brief van 24 december 1762 gemeld dat twee maritieme deskundigen dit bedrag niet excessief vonden. De vordering is daarop vastgesteld. De overleden onderkoopman Johan Gilbert was belast met rsd 496 voor zijn deel in het zonder toestemming naar China zenden van de Kievitsheuvel. Volgens de brief van 24 december 1762 betaalde zijn weduwe dit bedrag. Met een weigering van het verzoek tot ontheffing, is in de brief van 2 september bevolen om de licentmeester Everhard Cramer in zijn vorige functie van [fol. 1584] soldijboekhouder te belasten met f 6438 voor zijn aandeel in duidelijke fouten met de soldij, en de weduwe van onderkoopman Arij Verbrugge voor f 2198. Voorafgaande aan deze beslissing is er een bericht van het opperhoofd van de loge gevraagd, dat uitvoerig in de vergadering van 26 juli 1763 is behandeld. In de vergadering van 16 mei is opperkoopman Noël Anthon Lebek ontheven van een klein tekort op foelie. Hoewel het vreemd is dat hij daar 18 maanden later mee kwam, is goedgekeurd dat het bestuur bij resolutie van 17 december 1762 aan kapitein Jan Jansz. Visboom op zijn eis van rsd 500 voor wat hij toeleegde op de expeditie naar Siak, rsd 350, of rsd 50 per maand, als douceur heeft uitgekeerd. Als kapitein Visboom al eerder een douceur heeft ontvangen, dan vervalt deze toestemming. In de vergaderingen van 17 mei en 7 juni 1763 is de zaak betreffende de pachter van de tol Mutu Mara Chittij afgehandeld. [fol. 1585] Bij brief van 9 oktober 1759 was hem op zijn schuld uit 1757 een kwijtschelding van rsd 10.000 verleend, maar het bestuur had daar rsd 2500 op ingehouden. Het baseerde dat op de voorwaarde dat wel alles wat reeds als levensonderhoud aan de dienaren te Malakka was uitbetaald, aan de Compagnie terugbetaald moest worden. Dat moesten de dienaren, die